

Ивановъ предложилъ да се оставатъ на грижата на полевой штабъ въ Кишиневъ, нъ ген. адютантъ Непокойчицкий отказалъ, като възразилъ, че въ случай на война съ Турция, тѣзи българе нѣма да принесхтъ никаква полза на руситѣ и задължилъ Иванова да имъ каже за да си отидатъ кой гдѣто желае. Ивановъ обаче, увѣренъ въ предстоящата война и убѣденъ въ ползата която ще принесхтъ тѣ, не искалъ да ги рапустане. Презъ м. Ноемврий 1876 г. пристигнахъ при Иванова съ писмо отъ И. С. Аксакова, ген. Н. Г. Столѣтовъ и казалъ му да не распуска българетѣ, отъ които ще се състави българско опълчение и той (Столѣтовъ) ще бжде началникътъ. Слѣдъ това, Аксаковъ повторно писалъ Иванову и два пхти му испрашалъ по 1000 рубли за тѣхното поддържане.

На 30-й Мартъ Столѣтовъ пакъ пристигнахъ въ Кишиневъ, съобщилъ Иванову, че войната е вече рѣшена и поискалъ списъкътъ на доброволцитѣ. По распореданието на Иванова, на другия день се събрали 700 д. доброволци на опредѣлено мѣсто, поздравилъ ги съ предстоящия въ скоро врѣме походъ къмъ тѣхното отечество, явилъ имъ, че тѣ оставатъ вече подъ командата на Столѣтова и всички извикали: „Ура! да живѣе руский царъ и Руссия. Въ сжщото врѣме пристигнахъ и Столѣтовъ, привѣтствованъ отъ българетѣ, веднага се распоредилъ да се облѣчатъ отъ славянскитѣ благотворителни комитети въ военна форма, да се въоръжатъ съ пушки шаспо и отъ този день почнали да се обучаватъ.

На 12 Апр. при достозабелѣжителния Височайший смотрѣ въ Кишиневъ, слѣдъ 4-ти полкъ отъ 14-та дивизия се показали два баталиона българе доброволци, облѣчени съ черни сукнени дрѣхи, червени погони, на главата кожена шапка съ зеленодѣно, на краката високи ботуши, въоръжени съ пушки шаспо, шикъ, сабя и снабдени съ всички войнишки принадлежности.

Съ появяванието си въ редоветѣ блѣснахъ най-пълна и приятна неожиданность въ очитѣ на присѣтствующитѣ. Императора останалъ крайно задоволенъ отъ юначеския, бодрия, веселия и войнственния изгледъ на тия баталиони, когато преминали край него. Тѣ престѣпали както дългогодишнитѣ обучавани войници и на лицето имъ се изображавало въсторгъ отъ надѣжда, вѣра и благодарность. Между тѣхъ се намирали доста интелегентни хора: студенти, гимназисти, ученици отъ